

Se *Lymmel*. — Torde ursprungligen hafva betyd det samma som Snöflare (t. *Schnüffler*).

SNYFTA, v. n. 1. Under gråt göra ovilkorliga, djupa och krampaktiga andetag tätt på hvarandra.

SNYFTAN, f. sing. indef. eller

SNYFTANDE, n. 4. Tätt på hvarandra följande, ovilkorliga, djupa och krampaktiga andetag under gråt.

SNYFTNING, f. 2. 1) Se *Snyftande*. — 2)

Hvarje särskilt af de krampaktiga andetag, som man gör under gråt.

SNYGG, a. 2. (isl. *Snoggr*: ursprungl.: kort; slät, glatt, ej hårig) 1) Ren och prydlig. Säges både om person och sak. *Han är alltid s. Hålla sig s. S-a kläder. S. klädning, rock. S-t rum. S-a möbler.* — *Syn.* Anständig, Proper. — 2) Som älskar renlighet och prydighet, gerna ser snygghet omkring sig. — 3) Säges om små barn, äfv. om husdjur (hundar, kattor), då de blifvit vanda att ej oreña sig. *Den lilla håller sig s. Hunden är s.* — 4) Säges ironiskt i samma mening som Vacker. *Just en s. historia! En s. beskyllning!*

SNYGGÅ, v. a. 1. Göra snygg. — *Snyggande*, n. 4.

SNYGGHET, f. 3. Egenskapen att vara snygg. SNYGGT, adv. På ett snyggt sätt, med snygghet. *S. klädt.*

SNYLTA, v. n. 1. (fam.) Se *Snugga*.

SNYLTGÄST, m. 3. (fam.) En, som besöker andra för matens skull.

SNYLTRA, f. 1. Ett slags fisk af de Taggfeniga, nära en fot lång, en af Europas vackraste fiskar. *Labrus Julis*.

SNYTA, v. a. 3. Impf. *Snöt*. Sup. *Snutit* och *Snytit*. Part. pass. *Snuten* o. *Snyten*. (af *Snul*) Rensa näsan genom stark frysning och utklämning (med näsduk eller, såsom ringare folk, med fingrarna). *S. blod*, vid snytning få blod ur näsan. (Fam.) *S. ljuset*, putsa det. — Vanligen säges reflexivt *S. sig*, t. ex.: *S. sig med näsduk, med fingrarna. S. sig på armen.* (Pop.) *Det skall han inte s. sig af*, det skall han slippa. — *Snyttande*, n. 4. o. *Snytning*, f. 2.

SNYTE, n. 4. 1) Lång, smal och spetsig nos. — 2) Stump.

SNÄL, a. 2. (fam.) 1) Begärlig att förvärfva ägodelar. *S. efter penningar, ägodelar. S. efter vinst, förtjenst.* — *Syn.* Sniken. — 2) Brukas i allmänhet för Begärlig. *S. efter mat*. Man säger äfv.: *S-a ögon, s. min*, o. s. v. — 3) Öfverdrifvet sparsam. *S. om penningar. S. om styfvern.* — *Syn.* Nidsk, Njugg, Karg, Gnidaraktig.

SNÄLAS, v. d. 1. (fam.) Vara snäl. *S. efter något.* — *Syn.* Snikas.

SNÄLHET, f. 3. (fam.) Felet att vara snäl. Jfr *Snäl*. — *Syn.* a) Snikenhet. — b) Gnideri, Nidskhet, Njugghet, Karghet.

SNÄLJÄPA, f. 1. o. Korch

SNÄLJÄPER, m. sing. (pop. o. fam.) Snäl person.

SNÄLT, adv. Med snälhet. *Äta s. Spela s.*, med öfverdrifven rädsla att våga sina penningar. — *Syn.* Sniket; Nidskt, Njuggt, Kargt, Gnidaraktigt.

SNÄLVARG, m. 2. (pop. o. fam.) Snäl karl eller gosse.

SNÄCKA, f. 1. 1) Benämning på dem af Blötdjuren, hvilka äro betäckta utaf ett utvändigt i ett stycke sammanhängande skal. Jfr *Mussla. S-kor och musslor*. — 2) Se *Snäckskal*. *En*

samling af s-kor. — 3) (anat.) En snäckformig del i örats trumhåla. — 4) Se *Volut*. — 5) Den del uti ett ur, på hvilken kedjan är uppwindad, när uret är uppdraget. — 6) Ett slags mindre härskopp hos våra förfäder. — *Ss. Snäckart, -artad, -form, -formig.*

SNÄCKFIGUR, --ur, m. 3. Snäckformig figur.

SNÄCKGÅNG, m. 2. 1) Snäckformigt krökt gång. — 2) Spiralformig gång omkring en hjulstock. — 3) (fig.) Ganska långsam gång, lik den af en snäcka.

SNÄCKHJUL, n. 5. Ett hjul, fästadt vid snäckan i ett ur.

SNÄCKHUS, n. 3. Det skal, hvori en lefvande snäcka är innesluten.

SNÄCKHVALF, n. 5. Hvalf, hvars vederlag (första stenrader) stiga spiralt.

SNÄCKKALK, m. sing. Kalksten, som innehåller lemningar af snäckor.

SNÄCKLINIE, f. 3. Se *Spirallinie*.

SNÄCKLÄRA, f. 1. Den del af naturalhistorien, som handlar om snäckorna.

SNÄCKMERGEL, m. sing. Mergel, som innehåller lemningar af snäckor.

SNÄCKMYLLA, f. 1. Mylla, som innehåller lemningar af snäckor.

SNÄCKRUNDNING, f. 2. Snäckformig rundning.

SNÄCKSAMLING, f. 2. Samling af snäckskal.

SNÄCKSAND, m. sing. Sand, som till största delen består af söndermulade snäckskal.

SNÄCKSKAL, n. 3. Det i ett stycke sammanhängande skal, som betäcker en snäcka. Jfr *Musselskal*.

SNÄCKSLEM, n. sing. Slem, som finnes i snäckor.

SNÄCKSTEN, m. 2. Benämning på förstenade snäckor.

SNÄCKVERK, n. 3. Arbete eller prydnad af snäckor.

SNÄCKVIS, adv. I snäckformig krökning.

SNÄF, a. 2. Trång, knapp. Säges isynn. om kläder. *S. rock, klädning.*

SNÄFHET, f. 3. Trånghet. *Rockens s.*

SNÄFT, adv. Trångt. *Klädningen sätter s.*

SNÄLL, a. 2. (af *Snua*, skynda; fam.) 1) Snabb. *S. att löpa. Han var s. att komma igen. En s. resa.* — Deraf Snällseglare, m. fl. — 2) Ganska skicklig, kunnig. *En s. gosse. S. målare. S. att läsa. S. i musik, i matematik.* — 3) Flitig. *Gossen är s. att läsa. S. i sina studier. S. arbetare.* — 4) Beskedlig; äfv. tjänstaktig. *En s. gosse. Var s., mitt barn. Var s. och hjälp mig.*

SNÄLLARE, m. 3. 1) En del i ur. — 2) En af flera häfstänger och fjädrar sammansatt, i stocken af ett gevär anbragt mekanism.

SNÄLLBLEKE, n. 4. Se *Konstbleke*.

SNÄLLFOTAD, a. 2. Se *Snabbfotad*.

SNÄLLGARFVERI, n. 3. Sätt att garfva hudar på vida kortare sätt än vanligt, genom användandet af förtunnad svafvelsyra.

SNÄLLHET, f. 3. 1) Snabbhet. — 2) Skicklighet, kunnighet. — 3) Beskedlighet.

SNÄLL-LÖD, n. sing. Blandning af tenn, bly och vismuth, som brukas till metallers hoplöding.

SNÄLLPOST, m. 3. Post, som går fortare än den vanliga.

SNÄLLPRESS, m. 2. Ett slags boktryckarpres, der kärran åker fram och åter under en stor vals, som förrättar tryckningen, hvilken derigenom går fortare än med vanliga pressar.